

MC FOSSILERNE

Silkeborg

Blad Nr.8

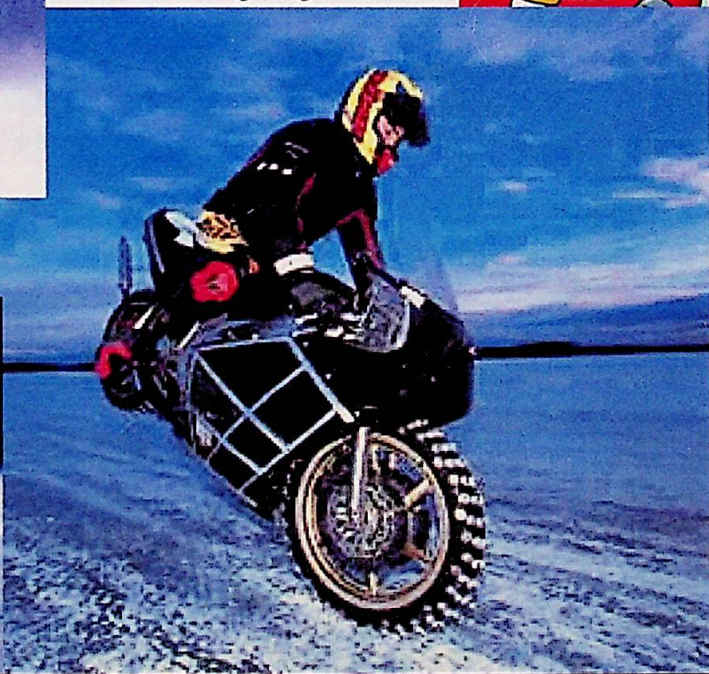
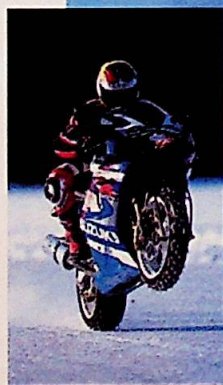
6.årgang

Dec 2002

STORT JULENUMMER

- * Et juleeventyr
- * Med ømme baller...
- * Nåede de færgeren..?
- * Touring 2003

og meget mere

I dette nummer skriver Preben sin beretning om ømme baller på turen gennem det halve af Europa

Formanden har ordet..

Af diskussionsforum kan man efterhånden godt og vel ane, at sæsonen lakker mod enden og vintersystemerne er begyndt at tage over. Turudvalget planlægger deres årlige "gigantbrainstorming" (læs: julefrokost) hvor de første ture i 2003 planlægges og diskuteres. Jeg er inviteret med som gæstesolist og ordstyrer, hvilket svarer til at sætte en lam, blind, døv og fatsvag pædagogmedhjæper til at passe en flok berusede dampbørn, men som altid bliver det spændende at se hvad de disker op med af ture til den nye sæson. At oprette et turudvalg ved forrige generalforsamling har været en bragende succes, og der er en fornøjelse at kunne vælge mellem så mange forskelligartede ture.

Apropos vinter, ja så har jeg også selv staldet min kære Deutz op og for første gang herhjemme i mit lille hus. Grundet min nye ægteskabelige status har jeg tilladt mig at mokke Kawaen indendørs. Det eneste sted døren var bred nok var godt nok ind til soveværelset og med min kære nabo's hjælp lykkedes det os at få den stillet pænt på plads. Jeg skal indrømme at jeg havde sørme ikke regnet med at min fine motorcykel lugtede så meget, men jeg har jo heller ikke haft den indendørs før. Heldigvis har det værste fortaget sig efter motoren blev kold, og jeg har efterfølgende "forseglet" udstødningen, men indrømmet, det er lidt "Brian" at have knallerten i soveværelset, omvendt så er det skønt at have muligheden for at nusse den hist og pist i de lange vinteraftener.

Vi har i bestyrelsen til nu haft et hyggeligt år hvor der på bestyrelsesmøderne har været mere eller mindre at diskutere. Vi smækker os i lækkerier fra hjemmebag til ostebord, hvor det er den mødet afholdes hos, der står for forplejningen, dog bliver jeg lidt stresset når turen kommer til én selv,

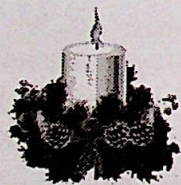

for hvad skal man da finde på, for den gode El Prebzi og Ege-drengen er dælme godt vant hjemmefra. Generalforsamlingen er jo nok et punkt på næste bestyrelsesmøde, og husk, hvis I har noget I vil have taget op som et punkt på generalforsamlingens dagsorden, så meddel det til bestyrelsen senest den 1. februar.

Per V. Nielsen har efter lang og tro tjeneste, og efter eget valg, besluttet at stoppe i bestyrelsen. Ea og Ege er på valg, men begge ønsker gerne genvalg. Er der nogen derude, der kunne tænke sig en tjans i bestyrelsen, så giv mig eller andre i bestyrelsen besked, ellers har vi jo heldigvis et par kompetente herrer som suppleanter.

Søndag aften bliver der som tidlige nævnt spillet badminton. Der spilles så alle kan være med og der er sagtens plads til flere derovre, så duk op og deltag. Det er rigtig sjovt og vi holder dygtigt med pauser hvor vi gerne nyder en enkelt ølvert, og somme tider to, det er jo så populært med doping.

Ellers vil jeg da ønske alle en god jul og et lykkebringende nytår, jeg håber alle kommer godt ind i 2003.

Ha' det godt

Esben

Formanden: Esben Pedersen, Vejlbvej 12, 8600 Silkeborg
86 80 63 64 e-mail: vejlbvej12@mail.dk

Redaktøren: Søren Skovborg, Nørreskov Bakke 50, 8600 Silkeborg,
86 80 00 30 e-mail: sorenskovborg@mail.dk

Hjemmeside: www.mc-fossilerne.dk

Info-aften om Frankrig-Schweiz turen 2003

I forrige blad (6/2002) var skitseret et tourforslag til Frankrig-Schweiz sommeren 2003. Jeg er i skrivende stund nået tilpas længere i planlægningen af denne tur, og ønsker i den forbindelse at afholde et lille infomøde om turen til interesserede.

Turen bliver en realitet (om jeg så skal køre mutters alene) og jeg ønsker på baggrund af denne info aften at få et nogenlunde overblik over evt. interesserede, der ønsker at gøre mig og forhåbentlig andre Fossiler selskab. Der er mange ting der skal falde på plads, de vigtigste er naturligvis transport, tog + mc, og ophold i både Frankrig og Schweiz, samt sidst men ikke mindst hvordan deltagerantallet går op med kupépladser af hensyn til økonomien. Jeg er dog (heldigvis) blevet bare lidt klogere på både transport og ophold, ja jeg vil faktisk gå så vidt som at sige; jeg har styr på det, så meget som man nu kan forlange af et "smådent Fossil", og endvidere ganske sikker på at alt falder på plads, nøjagtig som altid når rejsekåde Fossiler er enige om at løfte (eller rettere køre) i flok, hvad enten det er deleligt med fem eller ej. Citat " Fuglene flyver i flok, når bare de er mange nok". Andersen/Dissing vist nok.

Der vil ikke gå lang tid efter mødet før det enkelte Fossil bliver bedt om endelig beslutning om deltagelse i denne ekspedition år 2003. Det er såmænd ikke for at presse nogen som sådan, men jeg vil inden mødet have reserveret både tog og lejligheder for en sikkerheds skyld, og der skal naturligvis gives endelig besked så hurtigt som muligt. Tilmelding sker som vanligt efter "først til mølle".

Det i bladet opstillede budget er stadig aktuelt med de meldinger jeg på nuværende tidspunkt har fået. Så de godt 3.000,- pr. snude for transport incl. mc med tog og ophold (i alt 10 dage fra afrejse til hjemkomst) er således stadig udgangspunktet, og billigere endnu for bagsædepassager. Lejlighederne er ikke steget og den i bladet omtalte Vignet udgår, da vi efter min mening ikke skal køre på motorvej i Schweiz.

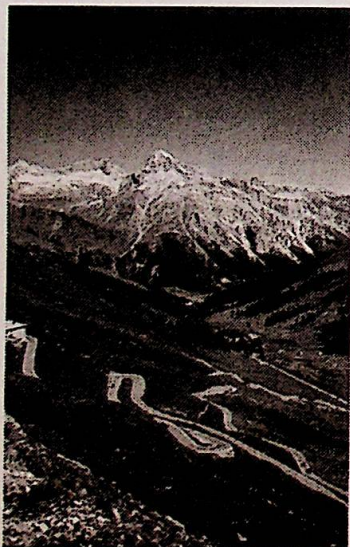
På mødet vil der blive orienteret (efter bedste evne eller mangel på samme) om transport, ruter, ophold, området i Frankrig, hvad skal medbringes hjemmefra o.s.v.

Jeg håber at se nogle, og da gerne mange Fossiler til info aften om en tur med fælles oplevelser i et smukt og anderledes terræn skabt til mc-kørsel, i lejligheder med indbygget pejls (og opvaskemaskine) skabt og bygget til netop Fossile røverhistorier og råhygge. Og hygge, det lige hvad vi skal.

Info-mødet afholdes

**Onsdag den 15/1 kl. 19.30 i B-74 klubhus,
Marienlundsvej 33, Silkeborg**

Med venlig hilsen
Esben

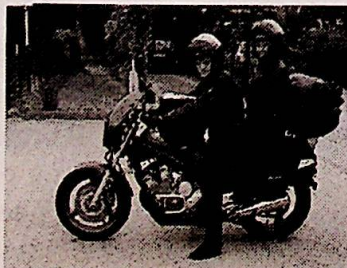

PS: Tilmelding til info aften er ikke nødvendig. Dog hører jeg gerne fra de, der ikke kan møde op, men gerne vil deltage i turen, og gerne inden info-mødet.

Der kan købes øl og vand til rimelige priser, og en kop kaffe vil nok også kunne brygges.

Husk at slå et kryds i kalenderen 15/1 - 2003.

*Hva'så - ska vi
alder a'sted ??
Yeee-haaaaaaa*

En historie fra dengang Fossil-Bruno var dreng.

Læn dig blot tilbage, skru tiden tilbage sådan ca. 40 år og forestil dig Bruno som tiårig, nej det er ikke nemt, indrømmet. Men ikke desto mindre kan det lade sig gøre. Fjern hans fuldskæg og fratæk 30 kilo, så er den ved at være der. Han er nemlig ikke vokset siden og tøjet er stort set også det samme. Komisk nok kommer han fra "Højby", men blev sammen med hans kone Connie bortvist da de begge ikke klarede kommunens højdekraV. De flyttede siden sammen i en lejlighed i en krybekælder i Århus. Begge er siden begge blevet pædagoger for at have en dagligdag med individer af samme højde. De er som bekendt nu mine naboer, blevet gift, har holdt sølvbryllup og nogle af de få der simpelthen ikke kan blive skilt, idet ingen vil have børnene. Bruno har dog forsøgt at sælge børnene til Afrika mod at de selv medbragte sort skocreme, men nej!!!!

Men tilbage til historien, der rent faktisk handler om politik. Vi skruer altså tiden 40 år tilbage, vi er i Højby, familien Nielsen og barnepiggen sidder rundt om bordet ved aftensmaden. Da aftensmaden er spist spørger Bruno;

Far, jeg skal skrive en opgave i skolen, må jeg spørge dig om noget?

Ja da selvfølgelig min dreng spørg løs, spørg løs.

Hvad er politik far, spørger Bruno.

Tjaaaaa, ser du min dreng i politik findes der

- 1 Befolkningen
- 2 Regeringen
- 3 Den økonomiske magt
- 4 Arbejderklassen
- 5 Landets fremtid

Det forstår jeg altså ikke far, kan du ikke altså lige som forklare det for mig, svarer bette Bruno.

Godt min dreng, jeg vil bruge vores hjem som eksempel. Jeg tjener pengene til den fælles husholdning, altså er jeg den økonomiske magt. Din mor administrerer og bruger pengene, hun er altså regeringen. Vi tager os af dine behov, altså er du befolkningen. Din lillebror Steen er landets fremtid, og hans 19 årige barnepige er arbejderklassen. Forstår du det min søn?

Øhhh, jooo sådan mere eller mindre....”

Om natten vågnede Bruno ved at lillebror Steen græd. Bruno stod (læs; hoppede) ned fra sengen trods afkortede sengeben, og gik ind til Steen for at se hvad der var galt og han opdagede at Steen havde overskidt bleen og det meste af sengen.

Han gik nu ind i forældrenes soveværelse, hvor Brunos mor lå alene og sov tungt. Så gik han hen til barnepigens værelse, men gennem nøglehullet kunne han se faderen hoppe løs ovenpå barnepigen, og eftersom de ikke reagerede på, at han flere gange bankede på døren, gik han tilbage til sit eget værelse og sov.

Næste morgen sagde Bruno til sin far med slet skjult stolthed; Nu tror jeg, at jeg forstår hvad politik er, far. Udmærket min dreng udmærket. Prøv at forklare mig det med dine egne ord.

Jo sagde Bruno mens han kiggede på lillebror Steen der stadig lugtede af lort; Jeg tror politik er sådan, at mens den økonomiske magt knepper arbejderklassen, snorksover regeringen, befolkningen bliver fuldstændig ignoreret og landets fremtid står i lort til halsen.

Fra det gamle arkiv og med glimt i øjet.

ET JULEEVENTYR.

Historierne i ” Fossilernes Gamle Julebog” handlede dengang om mennesker, der gik mod strømmen. Mennesker, som ikke valgte den nemme vej, men gjorde, hvad de følte rigtigt.

Derfor dette sandfærdige juleeventyr:

Hovedpersonen er el Prepsi, der er i lære hos den rare købmand Poul Knudsen og som blev bedt om at cykle 14 mil gennem snefoget juleaftensdag hen mod aften med et brev kanel til gamle Agnes, som stod og manglede det til julebag. Det var lige før, at el Prepsi sagde sin arbejdsgiver imod, da han blev sendt af sted på cyklen med sin vigtige last !

Men el Prepsi tog sig i at være trodsig og begav sig af sted på sin cykle.

Vinden peb og sneen stak som nåle i el Prepsis rødmossede ansigt.

Dynamoen måtte give op over for snemasserne, og cyklelygten magtede ikke at oplyse vejen foran den unge lærling.

Da så han pludselig gennem snestormen et lysskær inde på marken.

Kunne det være ? Jo, det var et forulykket Automobil !

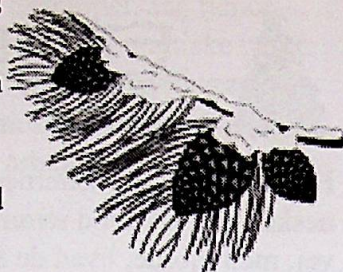
Høje flammer slog op om vognen. El Prepsi lod kanel være kanel på bagagebæreren, sprang af sin cykle og kæmpede sig hastigt gennem den dybe sne. Bevidstløs bag rattet sad den rige, men retskafne grosserer Riisager. El Prepsi fik ham trukket bort fra bilen, få sekunder før den eksploderede.

Alt blev sort.

Næste øjeblik vågnede el Prepsi op og så en række bogstaver som gennem en tåge.

’Institutionsvask’stod der. ”Underligt”, tænkte el Prepsi i sin febevildelse. Da så han ind i sin moders blide, blå øjne og mærkede sin faders stolte og varme blik på sig. Da vidste el Prepsi, at han var på sygehuset. På bordet lå en pakke fra grosserer Riisager. El Prepsis moder tørrede en tåre bort fra øjenkrogen. Og hans fader, den stovte skovløber, havde også fået våde øjne, kunne el Prepsi se. Han havde aldrig før set sin fader sådan. I sengen ved siden af lå grosserer Riisager og smilede.

Han havde reddet livet takket været el Prepsis snarrådighed, og el Prepsis moder og fader havde fået en check af grosserer Riisager som anerkendelse, så de ikke længere behøvede at frygte for, om deres F 1-flexlån ville sende det lille skovløberhjem ved åen på tvangsauktion. Den milde overlæge Ege kom ind på stuen, og alle rejste sig omgående. El Prepsi og grosserer Riisager dog kun med visse vanskeligheder.

"El Prepsi, du kan tage hjem nu", sagde overlægen.

"Mange tak, hr. overlæge. Men der er noget, jeg må gøre, inden jeg tager hjem", sagde el Prepsi.

"Siger du overlægen imod, din snotas", lød det brysk fra dr. Ege, og el Prepsis moder og fader så forfærdede og skamfulde til.

"Nej, men jeg har jo lovet", snøftede el Prepsi .....

"Undskyld, men jeg mener at vide, hvad el Prepsi vil sige", brød grosserer Riisager ind.

"Kære el Prepsi, mit automobil var fuldt kaskoforsikret. Jeg skal nok bringe kanelen ud til gamle Agnes, når jeg bliver ædru", lovede grosserer Riisager, som støttede sig til nabosengen.

Se, det var et rigtig juleeventyr fra dengang, der var MC- blade til. Dengang handlede MC-bladene ikke om letpåkledte damer foran en fed MC samtidig med at de bestiller rygeheroin per SMS.

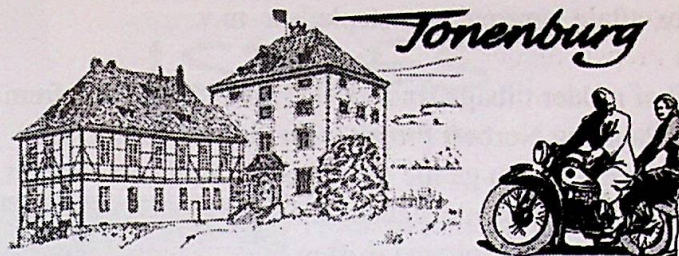
Og dengang stod der tomme senge på sygehusene.

Heldigvis har vi stadig mennesker som el Prepsi blandt os. Mennesker, som tør gøre det rigtige, selv om det er fristende at gøre det lette !

Og således stemt til eftertanke ønskes alle Fossiler en Fed Jul.

FinnNissen, hvor ?

KristiHimmelfarts-tour 2003

Fossilernes KristiHimmelfartstur næste år går til 'Weser Bergland' mellem Hannover og Kassel. Vi skal bo på Tonenburg i Albaxen – og vi vil forsøge at få turfor-slag tilsendt før afrejse så vi kan planlægge lidt om fredagens og lørdagens udflugter.

Priserne er lidt anderledes end beskrevet i sidste blad:

Bettenlager 83 € (vi har reserveret 12 pladser)

3- og 4-sengsværelser 116 € (vi har reserveret 13 pladser)

Alle tilmeldte får tilsendt et giro-kort - betaling er forudsætning for endelig reservation.

Hvis du også vil med, er det NU !!

(også dig der var med til evalueringsmøde!?)

Ring eller mail til mig – og gør det snart - hvis du vil være sikker på at komme med på årets TOUR. (se info side 4)

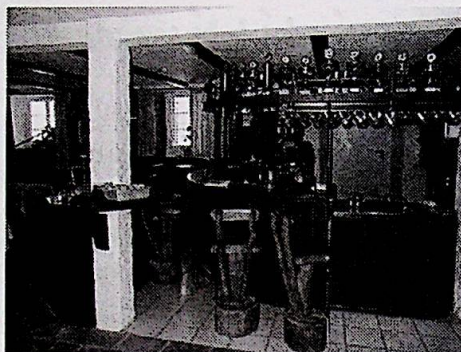

Der vil blive indkaldt til formøde en gang i foråret, så vi kan få os

fordelt i køregrupper, aftale køreregler, rasteplasser m.v.

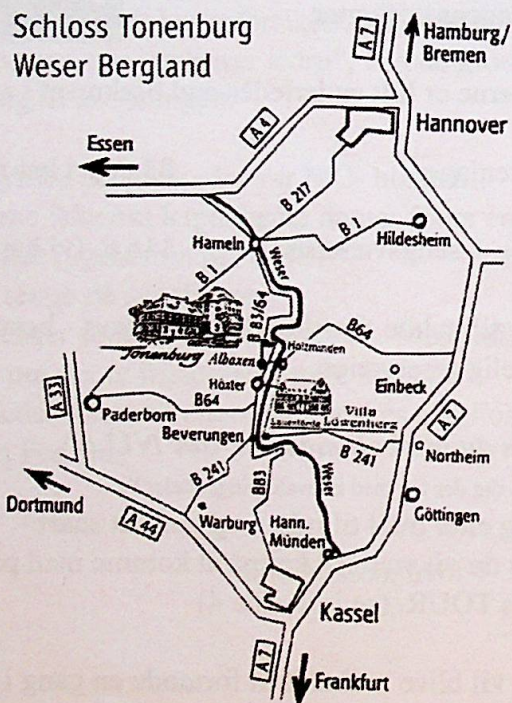
Schloss Tönenburg har rødder tilbage fra år 1315, men vi skal helt frem til 1995 for at møde Paula og Norbert Pirone, som siden overtagelsen har arbejdet med at restaurere den gamle ridderborg. Paula og Norbert har jo også Villa Löwenherz på samvittigheden. De købte Löwenherz villaen i 1978 og har sidenhen overdraget driften til deres børn, Martha og Stephan.

Nu har de så investeret en 14-16 millioner kroner i denne gamle borg og indrettet den til et MC-hotel og 'treff-punkt'.

Der er indrettet 80 sengepladser fordelt på dobbelt og flersengsværelser og herudover er der indrettet sovesale (bettenlager) og teltplads.

Det gamle brændevinsbrænderi er indrettet som restaurant og den gamle ladebygning er festlokale, hvor der bl.a. opføres ridderpil.

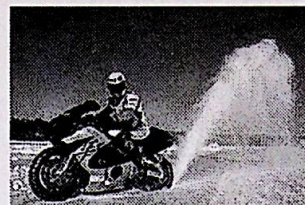

Stedet ligger smukt lige ned til floden Weser og værtsparret lægger vægt på Tönenburgs rekreative og rolige atmosfære.

Det vil vi glæde os til at få del i –

redakSøren

ISRÆS

I Sverige er nyeste påfund ICE-ROAD-RACING. På tilfrosne søer i midtsverige kan man komme ud og køre ræs på isen med store roadracere, som er modificeret lidt med store pikke på dækkene.

Det er vistnok en fartgal brasilianer, som er ophavsmand bag den nye sport. I hvertfald er det indtrykket man får hvis man kigger med på den hjemmeside hvorfra jeg har hentet billederne her. Hans navn er Per Antonio Hansson (svenske forældre)

Han har dyrket almindelig road racing i mange år og har nu indset at for os nordboer er vinteren uhyggelig lang – så hvorfor ikke udnytte at man bor højt mod nord ?

Køreteknikken er en anelse anderledes end på asfalt, man kan køre maskinen noget længere ud til grænsen – og det påstås at give chaufføren endnu bedre følelse med maskinen – og hermed bedre fornemmelse af mc'en når man igen skal ud i trafikken.

Du kan se og læse mere på www.algonet.se/~ice-r-r

SS

Turudvalgsmøde d. 29. nov. 2002. Appetitvækker for år 2003.

Igen i år har Fossilernes visionære turudvalg holdt møde her før jul. Det kom der meget ud af. Referatet gælder dog kun indtil kl. 21.02. Mødet varede i øvrigt til langt ind i d. 30. nov. og vil af udenforstående kunne opfattes som en slags julefrokost. Men det var faktisk for det meste yderst seriøst. Vi er bare gode til at forene det nyttige med det sociale!

Forslagene kommer i lidt tilfældig rækkefølge.

Datoer for forårets ture kommer i bladet før generalforsamlingen.

- Den første heldagstur går til Århus domkirke.
- Tur til Rold Skov
- Kr. Himmelfartstur til Tonenborg. *Husk tilmelding!*
- Besøge vore venner på Mors.
- Formandsrally. Der skal løses opgaver på poster, køres opmærksomt og ikke hurtigt.
- Tur til Lemvig Brugs og Bovbjerg. Gentages indtil det bliver godt vejr og 50 fremmødte.
- "Ole P's mindetur" til Touring Campen. Esben tovholder.
- Tur til Kiel.
- Sommerferietur til Frankrig med tog og MC.
- Mindst to domkirker på én weekend på nogle øer østpå.
- Tur til Jelling, Fårup sø og omegn.
- Hjørdemål Kro. Weekendtur med dans.
- MC-fisketur.

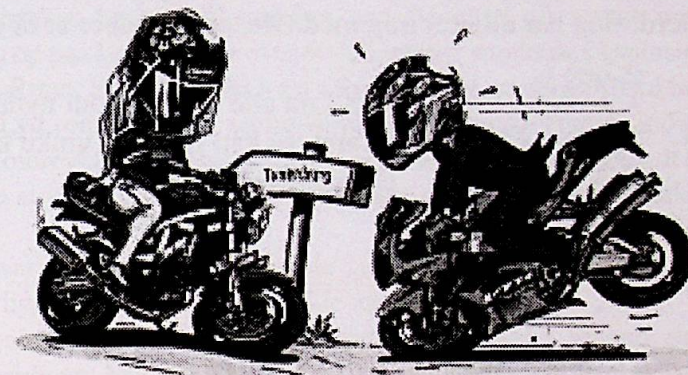
Anbefalede arrangementer "ud af huset"

- Århus MC-parade
- Skagentræf uge 28
- Fyns MC-weekend – anbefales af formanden
- DMC-broncekursus.

Noget af det har vi selv hittet på og noget er forslag fra andre. Som altid er alle velkomne til at komme med forslag til ture eller arrangere selv. Vi er jo alle glade, når andre laver noget for os. Så ud over de små lørdags- og søndagsture er der nok at tage af. Vi når nok ikke det hele, men så har vi noget til 2004.

God jul og godt nytår fra Turudvalget.

Bruno, Sliver'n, Jens Bondemand, Rene og Kaj Verner

MC-ejerens mareridt

af Kirsten

Ja så er det sket igen, nogen har taget min motorcykel. Jeg kan undres over at det kan ske for mig hele tiden, Ejvinds holder lige ved siden af, men den rører de aldrig.

Jeg har været sur og gal, men hvad hjælper det, og når man så får fat i forsikringen, og finder ud af at man skal af med 20% i selvrisiko, så bliver man jo rigtig deprimeret. Morderiske tanker opstår. Jeg flår dem hvis jeg finder dem, ja aggressionerne får frit løb, men lige meget hjælper det.

Nu skal jeg også til at finde ud af om jeg skal have motorcykel igen, eller om jeg skal være bagsæde passager. Nogle dage er jeg overbevist om at jeg skal have en igen og andre dage vil jeg ikke mere, pengene

hænger jo ikke på træerne. Der skal jo bruges mange penge, selvrisiko, stigning i forsikring og extra penge til en større motorcykel. Ja I kan godt høre at jeg har selvmedlidenhed, men det synes jeg også jeg har lov til .

Beslutningen er nok at jeg springer et år over, der skal i januar bruges penge på sølvbryllup, ja 25 år er gået, det er mærkeligt. Skulle jeg købe en ny motorcykel, vil jeg gerne have en Virago. Nu skal jeg først igang med at udfylde diverse formularer til forsikringen, derefter skal jeg til at diskutere med forsikringen om hvor mange penge min motorcykel var værd. Jeg har allieret mig med Ole, så jeg håber at få en god pris.

Kan I nu alle have et godt nytår, vi ses nok til foråret, så kan jeg altid vinke fra bagsædet på Ejvind's motorcykel.

Kirsten

I læselampens skær

På de følgende sider bringer vi en novelle af Johannes V. Jensen. Det er Niels Korch, som har sakset i John de Summer-Brason's bog:

MOTORCYKLISTER / Fra Johs. V. Jensen til Biker-Jens'
Forlag: Aschehoug.

En bog Niels kan anbefale at skrive på ønskesedlen!

Man kan måske fornemme at der grundlæggende ikke er så stor forskel på kørselsoplevelsen i 30'ernes Danmark sammenlignet med idag.

God fornøjelse !

Naaede de færgen ... ..

(Novelle af Johannes V. Jensen 1873-1950)

*****

(En lille gribende fortælling som viser, at på knapt hundrede år har intet forandret sig!)

Paa Landevejen mellem Middelfart og Odense rasede en Motorcykle, en Maskine med stor Boring og fri Basunudblæsning, et langt, i alle Regnbuens Farver anløbet Kobberrør, liggende bag ud i stedet for Lydpotte - det gav et dybt Drøn, som et Bombeslag, for hver Eksplosion, naar Motoren gik smaat, men naar Maskinen kom op paa Hastigheder over 60 Kilometer, smeltede Eksplosionerne og Tonen fra Røret, hvor Metallet kom i Svingninger, sammen til en høj brølende Node, en Lyd som hensætter andre Vejfarende i Hovedrystende Indignation, men som Motorcyklisten elsker som sin egen Livsnerve; som bekendt er der stor Forskel paa at være Offer for øredøvende Støj og saa selv at fremkalde denne.

Maskinen var oppe i højt Register hele Tiden, for Vejen fra Middelfart til Odense er bred, lige og banet, og man skulde naa Færgen ... ..

Det var Sophus Hansen, som havde været en rask Tur i Jylland, paa Vej hjem mod København; bag paa Elvira. Da de ikke hed andet i daglig Tale end Sophus og Vira, skal de ikke hedde andet her heller. Vira sad med lange spidse Ben nenedud af Støvfrakken og en lille sød Læderhjem paa Hovedet, lidt højere paa Bagsædet end Sophus, med Hovedet hældet til Siden bag hans Skulder for at se frem, Sophus styrede, bøjet forover og kort i Halsen, støt lurende paa, hvad Vejen vilde bringe. Det var en ganske tidlig Sommermorgen, til at begynde med endnu med lidt Taage og kort Synsfelt, saa der skulde passes paa. Fyn laa badet i Dug, med skimlede Haver og Hegn, Vejen let Dugslaaet, men ikke nok til at binde Støvet - hist og her var der kørt frisk Sand paa, svige-fuldt, Baghjulet fedtede mere end een Gang, der maatte styres og balanceres paa et Haar.

Ikke desto mindre indlod Sophus sig paa en Smule Kapkørsel, naar det var at faa. Lejligheden tilbød sig ikke let, han spurte paa Forhaande fra *alt*, kun undtagelsesvis kunde han komme op paa Siden af en Motorcykle af hans egne Dimensioner som bød ham Kamp, og det blev da Vejen og udspekuleret Kørsel, samt et Spørgsmaal om hvor meget Gas Modstanderen turde give, der blev det afgørende - Sophus gav Gas i *Bunde* ved slige Lejligheder.

Hvad angaar tilladt Kørsel, saa var det jo ikke i Byerne eller paa Steder hvor Kontrol kunde ventes, Sophus lod staa til - at hans Hastigheder røbes her,

kan heller ikke gøre ham noget nu, han er, som det vil fremgaa af det følgende, hævet over Regnskab for hvad Speedometret viste.

To-tre Vogne havde været med samme Færge fra Jylland til Fyn og havde haft et Forspring fordi de kom først fra Borde, de to lagde Sophus bag sig straks udenfor Byen, et Par *Fordkasser*! Den tredje, en lille rødakeret *Afag*, som han havde lagt Mærke til paa Færgen, saa han indtil videre ikke noget til.

Sophus og Vira vilde naa første Færge fra Nyborg - det lod sig gøre, regnet ud paa Minuttet, hvis ellers Motoren blev ved at gaa som den gik. Derfor var Maskinen saa høj i Tonen, og Fyn saa stribet. Vira sad tryk bagpaa, sad Sophus saa nær som muligt, med et Ben paa hver Side af ham som en Tang hvormed hun holdt sig fast. De smaa kritiske Situationer som Sophus klarede undervejs, var hun i fuldkommen lykkelig Uvidenhed om: et *Bondekøretøj*, som uden at række Haanden ud, pludselig og uventet svingede ind paa en Sidevej - *til venstre*, lige som Sophus lavede sig til at passere ham, en Forbrydelse, oplagt Mord, af Idioten, men Sophus havde altid *Mistro* paa Forhaand til ethvert Hestekøretøj og skrabede udenom med en rask Manøvre, en Beslutning som beroede paa ren genial Gætning - om at sætte Farten ned, var der ikke Tale i det afgørende Øjeblik. Kuskens og hans Øjne mødtes et sekund, og Sophus rystede langsomt paa Hovedet ad ham, et Udtryk for Sorg over Mandens Aandsevner og Moral, men bagefter gik Hjertet haardt, og Sophus følte en forbigaaende Svaghed, som fik Luft i et Suk, der havde ikke været meget, der skilte ham fra at dundre med ti Miles Fart ind i Bredsidens af den elendige Møgvogn - Vira anede ingenting!

Albani Kirketaarn synede allerede et par Mil fra Odense for Enden af den snorlige Vej, Sophus gik i lange Buer udenom det ene Automobil efter det andet, et Hvilepunkt bagved dem, til han havde bøjet sig frem og overset Vejen, om den var klar for modgaaende Vogne, og om der var Plads, saa Spjældet aabent og frem i en Bue foran - og det var ikke længe Automobilet havde *hans støv* i Øjnene!

Kort før Odense indhentede han den lille røde *Afag* - det maatte man sige, han kørte skarpt, Sophus lagde sig op bagved ham og læste paa Speedometret, ja han gik, uden at det synede paa ham bagfra, sine 70 Kilometer. Sophus passerede ham kort før Odense og gav i Forbifarten Føreren et Blik - det var en Mand formummet i store mørke Automobilbriller, han smilte umærkeligt, idet Parret paa Motorcyklen susede forbi.

Gennem Odense kørte Sophus *skinhelligt*, med vældige aabne Drøn af Udblæsningen i Gaderne, de faa lovbefalede kilometre i Timen man maa, han foer vild, som man altid gør i de indviklede Provinsbyer. Da han kom ud paa fri Vej igen, laa *Afagvognen* paany foran, Sophus saa paa Uret, et Kvarter opsparet, *Afagmanden* skulde aabenbart ogsaa til Nyborg - al Grund til at snakke

med ham! Men Sophus var i Tvivl om sin Benzinbeholdning og svingede ind ved første Tank han saa, et rødt Postament ligesom en Mand i Harnisk ved en Smedje. Mens Benzinen blev fyldt paa veksledes nogle ord med Betjeningen, en ung landlig Mekaniker, og Vira hørte de to Oliesmurte drøfte Mærker, indvidede, kølige Bemærkninger: den Maskine Sophus kørte, om dens Fortrin kunde der jo ikke være Tvivl - men ellers var der jo den lille encylindrede K.G.W. som gjorde sig saa bemærket paa Motorbanen ... saa, med et Nik, kørte Sophus.

Afagén indhentede de lige saa længe efter, som det havde taget at fylde Benzin, men det var haard Kørsel, for han skulde køre hurtigere end den, til han naaede den. Han tudede, og Føreren foran vendte sig om. Et Par mørke store Øjenhuler, han var advaret! Saa gav Sophus Gas og pressede sig op paa Siden af ham, Vejen var fri, bred nok og banet, han gav mere Gas og følte nu at Maskinen gik det den kunde taale paa Landevej - den slangede ejendommeligt under ham, som om det umaadelige Motorpres følte paalangs igennem den, selv lange Ujævnheder i Vejen slog mod Hjulene som Hammerslag, alt føg og blev Strimet. Men Sophus kom ikke forbi, han gav Gas i *Bunde*, Spjældet gabaabent, Føreren i Vognen ved Siden af smilede og bøjede sig lidt sammen - en Bevægelse der forraadte at han traadte paa Speederen, langsomt arbejdede Vognen sig forrest med Motorcyklen ved Siden - og *Afagmanden* var fræk nok til at smile til Vira paa Bagsædet ...

Sophus mente endda han skulde have taget ham, men forude var et Sving, og risikere Vejkanten i denne Fart turde han ikke, han lod Vognen gaa frem og lagde sig bagved, samlede Kræfter, ligesom byggede Farten ind i sig og gjorde den gammel, for den havde været længe nu! Han saa paa Speedometret, Viseren vibrerede mellem 80 og 90, og de gik endda meget under den Fart de havde holdt Side om Side. Vognen foran rokkede uhyggeligt paa Vejen, som om man hvert Øjeblik kunde tænke sig den springe af Vejbanen og til Himmels, man saa Fjedrene give sig under Karrossen, Ujævnheder i Vejen tog den med smaa haarde nik - ubegribeligt at han turde holde den Fart med saa lille en Vogn! Det gik ned ad Bakke, og Sophus holdt sig klogelig tilbage, lod den anden faa et Forspring, først naar det gik opad Bakke igen havde han en Chance for at tage den tungere Vogn. Da Terrænet hævede sig igen, gik han frem og lagde sig lige bag Vognen, Føreren vendte sig og smilede, de saa hans mørke Øjenhuler og en lang dobbelt Rad Tænder - og Sophus svor: ja, og saadan skred *Duellen* frem!

Det var imidlertid blevet en høj, dejlig Sommermorgen, Fyn blottede sine grønne Yndigheder, Blomsterne gyngede i Grøfterne og Luften var fuld af hvide Sommerfugle, saa mange, at det lignede et helt Snevejr - foran paa Viras Støvfrakke satte de sig fast, blev klinet imod i Trækken fra Farten, der var saa stærk at den pressede Munden op, hvis man ikke hele tiden med magt

holdt den lukket. Men Sophus og Vira saa ikke meget af Fyn, de var nødt til at lukke Øjnene i for den Regn af Støv og Sten der kom fra Vognen foran. Det var bogstaveligt som om Baghjulene udskød Grus, Luften var en flyvende Masse af fint bidende Støv der piskede i Ansigtet, som om man kom imod det med en Orkans Hastighed - det var som at køre i en Strøm af Sand udskudt af en Kanon. Længe holdt man det ikke ud, Sophus gik frem endnu en Gang og pressede sig op paa siden af Afagmanden ...

Og da skete der det der kan ske naar en Motorcyklist drister sig til at køre om Kap med et Automobil: Føreren paa Vognen grinte - og lod masken falde. Han svingede ud i venstre Side af Vejen, et *gement* Trick af en Motormand, naar man vil forbi ham, men ikke ukendt, og Sophus blev tvunget af Vejbanen ud i Grøften, hvor Grønsvær og løst Sand lurder paa Motorcyklisten - han følte den bundløse Fornemmelse under Sædet man har, naar Baghjulet skrider - greb for Livet i Styret ... og styrtede.

Han og Vira fik det aldrig at vide: Maskinen sprang lige op i Luften i den sindsvage Fart, kom ned igen med et Brag ... og Sophus og Vira rullede ned, ned, ned, lige ned i Underverdenen.

I det samme tørnede Færgen med et Bump mod Boldværket, Karons gamle sorte Pram, der er slidt og ser ud som Snegleslim indeni, Karon var præcis, han var sagt til netop til den og den Tid, og det passede, ligesom Færgen lagde til Land, rullede og rullede to Skikkelser ned ad den skraa Bred, ned, ned, ned, - og endte med et Dunk i Bunden af Færgen.

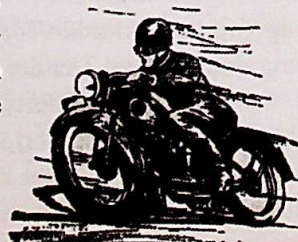
Og Færgemanden Karon lo, haa, haa, haa, saa det svarede igen ovre fra den anden Bred af Floden - et Brøl af genlyd, som naar Isbjerge kalver i en Fjord. Saa svang han Stagen rundt og stødte fra, rask Forretning, og førte Sophus og Vira over ...

Jo, de naaede Færgen ...!

(- ikke den over Storebælt - men den over floden Styx)

Ps.: Historien blev for øvrigt filmatiseret af T.H. Dreyer, sponseret af "Rådet for Større Færdselssikkerhed". Under optagelserne var fotografen Jørgen Roos nær ved at miste livet, da han med stor fart kørte lige ind i et vejtræ !!!

Med ømme baller gennem det halve Europa

Årets Kr. Himmelfartstour tog sin begyndelse i Lunden som vanligt. Mange fossile fantasier var mødt op og forventningens glæde stod malet i de morgenfriske ansigter. En lille snes maskiner med tilhørende ryttere og enkelte bagsædevarmere var klar til den helt store udfordring.

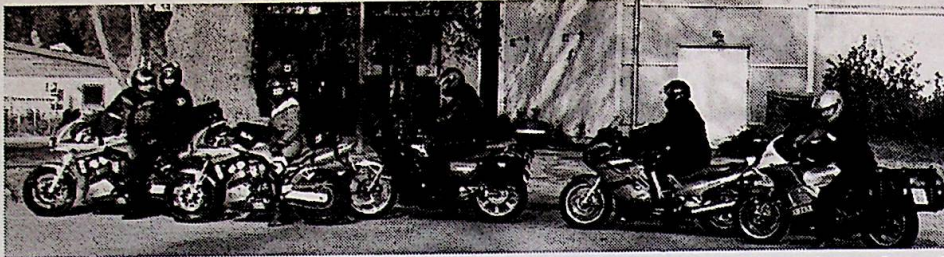
Den brogede flok var på forhånd delt op efter temperament, kubikker og i særdeleshed lysten til at bruge samme. Der var bl.a. et + 140 hold, et til 130-140 og et til skildpaddefart. 4 dræbersnegle af forskellig herkomst havde lavet en alternativ tur under ledelse af PsykoKent. Disse skulle starte i en graciøs slowfox dagen efter og så senere mødes med os i Bad Hertzfeldt.

Ind på pladsen ruller en kogekasse model Xsara indeholdende RedakSøren med tilhørende charmerende og kulinariske hustru. De havde på et ret tidligt tidspunkt meldt fra, da de »meget hellere« ville til et barnedåb og bryllup i deres kristelige himmelfartsferie.

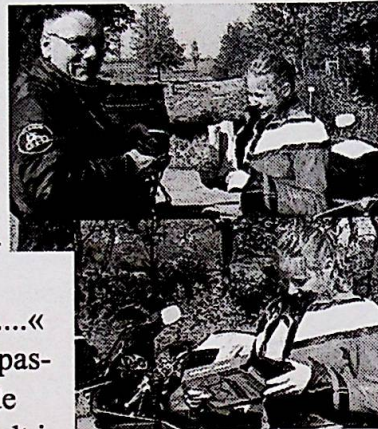
Sikke sære lyster, men folk er jo så forskellige, hvilket absolut er med til at gøre vores fossile klub til noget ganske særligt. Jeg er nu ikke helt sikker på, om ikke gerne de ville have været med. Henning fra Bryrup og Peder fra Kloppenborg var også mødt op på MC, men kun for at vinke til de udvalgte. Peder fulgte dog senere med til grænsen, hvor han så drejede af for at besøge noget familie. Nå.... resten var klar til den helt store tur og inden længe lå Lunden igen øde og tom i morgendisens.

Vores hold bestående af Ege og Jonna, Tina Guldklump, Finn Visby-vej,

Kaj Verner, Peder Lidtafvejen og så mig sæl - El Prebzi »listede« af sted og snart nærmede vi os den tyske grænse og den ventende autobahn. Kaj Verner havde på forhånd lavet en liste over tankstationer, som passede til diverse tanker på de forskellige maskiner og her mødtes vi tit, trods de forskellige temperamenter på de respektive hold. Jo... dem der ager med stude kommer skam også frem.

På en rastepads finder Ege en dejlig pakke (Nej... ikke hende tyskeren med det lange sorte hår og ben der nåede helt ned til jorden) Nej... en rigtig gavepakke - Tina havde nemlig fødselsdag og mens hun forventningsfuldt løsnede det røde bånd, stimlede Fossilerne sammen og sang så det gjaldede.....»I dag er det Tinas fødselsdag....« I pakken var en lille feminin klapstol, som passede som fod i handske til hendes betagende bage. Kaffe og medbragte klemmer blev nydt i det grønne under den bagende sol. Det var faktisk ikke ret træls. Efter Hamburg drejede vi fra mod Bremen og senere mod den Hollandske grænse hvor hytterne i Bourtange ventede. Langs kanalen omkring Oldenburg kunne man nyde de mange flotte haver og de betagende rododendron til duften af den blomstrende hvidtjørn. Det var nydelse på højt plan. Ekvipagen nåede frem og rullede ind på pladsen, hvor +140-holdet allerede havde forplantet sig ved bordene med skummende øl fra fade i ½-litersklassen. Vi indtog vore hytter og strax herefter også ølvognen. Kort efter arriverede resten af flokken med Poul Knudsen og hans dundrende skrueløse Harley som rosinen i pølseenden. Efter få øjeblikke var der ikke flere

glas i restauranten og genbrugstanken var udpræget. Der var dømt råhygge og vi hyggede os da også i rigelige rå mængder.

Om aftenen indtog vi Borgen for at spise på en hyggelig restaurant, som vi havde gæstet sidst vi var på disse kanter. Dejlig mad og mellem de eksotiske retter havde

også Esben Von Deutz husket en gave til den lille fødselare Guldklump. En lyserød babyringeklokke til at montere på styret af Fazeren ! Tina var vist en anelse skuffet, men det var jo trods alt en present fra en glad giver. Ikke nok med at det kun var en lille bitte babyringeklokke - der var skam også en til Ege, dog i drengeblå. Esben mente, at det var meget vigtigt, at alle i »Guldklumpeklassen« var synkroniseret og udstyret helt ens.

Efter en dejlig aften var det tid til dyner. Vi var 4 mand i vores hytte - Kaj Verner og Poul i de øverste køjer og Finn Visby-vej og jeg i de nederste.

»Kan du klare vores snorken« spurgte jeg Poul. »Ork.. Ja, men I må vide at jeg snakker så forfærdelig i søvne???.« kunne den guldørenrings-smykkede alderspræsident berette. Det mente vi nok vi kunne klare og snart sænkede aftenfreden sig i »Det lille hus på prærien«. Finn snorkede efter små fem minutter og også Kaj Verner »åndede tungt« efter få øjeblikke. Pludselig banker Poul ind i væggen...som en vild og towlig.... Nej...Nej... jeg vil ikke !!!...mumle...mumle, Jeg skal s..... Nå...Nå...Ja....!!!.????.

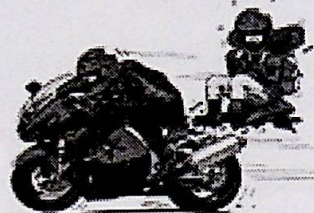
Jeg gik straks i dialog med den pensionerede bilhandler og forsøgte at sælge ham min kones gamle Toyota Starlet fra 1986. Efter megen »snak« frem og tilbage, var vi enige om små 50.000 kroner i ren handel. Men så snorkede Finn Visby-vej pludselig ekstra kraftigt og Poul trak straks tilbudet tilbage.... »Nej.... Nej... Jeg vil ikke... Jeg vil ikke...!!!!« »Den går ikke godt i motoren...« fablede han i vildelse.

Satans osse, nu var den lige solgt til en fantastisk god pris og så ødelægger Finn det hele med hans enfame snorken. Jeg prøvede at genoptage forhandlingerne ved morgenbordet, men Poul ville slet ikke kendes ved,

at vi havde handlet det meste af natten. De bilhandlere er sgu ikke til at stole på!. Jeg mente et ord var et ord, men ak nej...

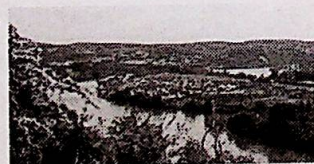
Lejren havde fået øjne og kaffevandet snurrede lystigt. Et par blev sendt til bager og hjemdrog en flok »rundstykker« nogle »boller fra Koberg« og eet enkelt glas stiv marmelade til deling - ingen smør - ingen ost... Og så lige midt i Holland. Nå... Når sulten er størst, lærer nøgen kvinde at spinde, så det gik jo alligevel. Ingen brok... Man skal jo ikke kaste med sten, når man selv har glasøje.

Lejren pakkes ned og de forskellige fraktioner drager af mod Belgien til Bouillon som var det næste bestemmelsessted. Der var sat' me langt. Vi kørte og kørte og i hvert fald fik Jonna en mere og mere flad fornemmelse i de bagerste parter. Den stakkels, stakkels kvinde på det stakkels lille bagsæde på den egeløve's beklædte Yammer...Ha! Men... Hun tog det pænt, trods smerte og lammede lægge.

I Ruhr-distriktet kørte vi en lille anelse forkert, hvilket medførte at vi fik set hele det store industriområde, der fylder ca. 1/4 af »Der Vaterland«. Efter et par timer med panik og trøstesløse vildfarelser fik Kaj Verner dog selskabet på ren rette vej igen og videre gik det mod Aachen. Her var der så til en afveksling vejarbejde overalt. Selv de spirende kornmarker skulle tilsyneladende asfalteres. Det flød med gravkøer, gummigeder og overalt vrimgede det med neonfarvede tyskere. Igen måtte vi køre den nærmeste omvej og efter atter at have kørt en røvfuld kilometer krydsede vi endelig grænsen til Belgien.

Vi kørte nu gennem betagende landskaber, gennem farverige gamle småbyer og nød da også en enkelt øl af de lokale på en hyggelig fortovsrestaurant der et sted midtvejs.

Efter timer, der føltes som år, nåede vi frem til hotellet i Bouillon, hvor +140-holdet igen var kommet os i forkøbet. Selv Skilpaddeholdet var i gang med de obligatoriske ½-liters fadøl - Achmet... Nå alle var heldigvis kørt forkert - nogle dog mere end andre og det var åbenbart os der var »Nogle«. Stemningen var løftet og humøret højt til trods for de mange afstikkere i det tyske virvar veje. Øllet flød, Hotellet var prima og utrolig smukt beliggende lige ved en flod. Vi sad på fortovsrestauranten lige på kanten til alt det smukke. Krofatter havde arrangeret, at vi kunne få maskinerne låst inde for natten i en stor hal lidt fra hotellet. Her kørte vi op efter udpakning og blev kørt tilbage i minibus. Fed service.

Værelserne var bare helt enorm lækre altså - alle med udsigt over by og flod. Vi fik en 6-mandsmodel.

Finn Visby-vej og jeg kaprede dobbeltsengen og 4 andre fossile opkomlinge fik så det tilstødende lokale med køjesengene.

Jeg lurede lidt på dynearrangementet, der var eet stort tæppe der var krænget ned omkring den store kane. Nej... det går vist ikke. Det bliver lige tæt nok. Jeg fattede min sovepose og tilbød min sengekammerat det stramme lagen.

Efter de mange lokale »Leffe« øller - nogle mørke og andre lyse, men heldigvis alle med 6,6%, var det efterhånden tid til at finde et sted at spise.

Vi væltede ind på en restaurant, som hotellet havde anbefalet og opdagede, at vor chauffør i minibussen var på jobtræning som kok. Det så godt ud, men panikken var stor i køkkenet, da vi jo var en snes mennesker, der skulle have mad på en gang. Længe skete der ikke en skid. Kun et spisekort på fransk eller flamsk var til rådighed og ingen af det forjagede personale havde tid til at tage mod bestilling. Efter en lille time uden hverken vådt eller tørt, blev det for meget og Esben, Tina, Ib og jeg udvandrede og fandt en italiensk restaurant, hvor vi straks blev modtaget af en dejlig indfødt med små stramme baller og bryster som Gajoler. Hun havde dog et smil og en udstråling der fik både Ib og jeg til at bære over

med de kropslige minoriteter. Dejlig mad og skummende øl. Arkitekten ville dog have vin, så det fik han. Vi hyggede os og efter vi havde gloet glasøjet ud, var vi dejlig mætte og tilfredse. Vi vandrede tilbage for at se om de andre havde fået mad og det havde de sandeligen. Sammen vandrede vi tilbage til hotellet og sprang på hovedet i seng.

En tordnende nat som sædvanlig og hen ad morgen galede hanen. Det var tid til et lille velduftende bad. Jeg åbnede forsigtigt toiletdøren og hvilket syn....Chok! Der sad den behårede Ervind El-forbund i det bare overhovedet ingenting. ....«Jeg skider» var det eneste han kunne fremstamme - ikke bare det mindste »Hej ?«. Han gjorde sig dog hurtigt færdig, så vi andre kunne indtage bruseren. Skønt med et bad, selv om det ikke just duftede af lavendler i det lille klaustrofobiske rum. I hotellets restaurant var der disket op med alle tiders morgenkomplet med ost, skinke og pølse. Lunt bagerbrød, juice og masser af dampende kaffe. Det var lig'got noget andet end erigeret abrikosmarmelade.

Cyklerne blev trukket af stald. Poul havde tabt de fleste skruer på Harley'en efter de mange kilometer, så det var godt, at det var et entreprenørværksted cyklerne havde stået i for natten. Vi fandt store bolte og mega møtrikker og fik efterhånden samlet den ledløse amerikaner så meget, at den sansynligvis kunne klare turen til Bad Hertzfeldt.

Vi kørte nu gennem Luxemburg, hvor vi tankede til billige penge og herefter ind i Tyskland med retning mod Trier og de flotte landskaber langs Moselfloden. Vejret var prima. Lunt lækkert og solen skinnede fra en blå himmel. Turen langs floden er ubeskrivelig.

Vejene snor sig langs floden og de idylliske småbyer ligger som perler på en snor.

Ved frokosttid fandt vi et lille hotel ved vejen, hvor vi spiste frokost. Efter vi var nået halvvejs til Koblenz, drejede vi fra for at komme tilbage på motorvejen. Det tager lang.... lang tid at køre langs floden og selv om det var betagende flot, var vi nødt til at få rullet nogle kilometer i en fart, hvis vi skulle gøre os

håb om at nå frem til vort mødested hvor Sneglegruppen og PsykoKent ventede i Gasthof Sandlos i nærheden af Bad Hertzfeldt.

På vejen op mod Koblenz kom der et par dråber og vi idrog os vore regnsæt. Det viste sig godt det samme, for efter en halv times kørsel kom der en byge af dimensioner. Bilerne sneglede sig af sted med 10 km/t, det væltede ned som fra en brandslange. Hagl var der også mikset i denne for runkenroerne så dejlige cocktail.

Vi andre kørte i vand til fodhilerne, men det gik, om end langsomt. Efter ca. en halv time kom vi ud på den anden side af den tykke blygrå dyne og vejret var igen lunt og lækkert. Mange, mange kilometer kørte vi og ballerne blev efterhånden som bylder. Vi kørte naturligvis forkert et par gange, men efter flere sammenkomster omkring Kaj Verners tyske postkort, fandt vi dog efterhånden retningen og sent om eftermiddagen begyndte skiltene af vise mod Bad Hertzfeldt. Vejarbejde igen.... satans osse, flere kilometer, men lige midt i alle afspærringerne var der pludselig et lille hul med et skilt, der viste mod Bad Hertzfeldt. Åhhhhh...Nej..... Kaj Verner, der var førerhund fortsatte forbi, med det resultat, at alle vi andre pænt måtte følge trop. 12 km. til næste afkørsel..... Det var næsten ikke til at bære. Da vi drejede fra var der naturligvis 12 km. tilbage til Bad Hertzfeldt. Sådan lige en romantisk tur på ekstra små 50 km. dejligt..... Der var hverken anus eller haleben tilbage. Vi fandt byen først på aftenen, men der var ingen gade med det navn der stod på papiret. Hva' nu ??? Vi spurgte en indfødt og han undrede sig meget, men kom dog i tanke om at Gasthaus Sandlos lå i en mindre by ad helvede til i retning af Fulda.... Tak for kaffe..... Da var vi godt nok, da lige godt nok, ved at gå ud af vort gode skind - altså i hvert fald dem der ikke kører i goretex!

Efter endnu en kamp med de efterstræberiske legemsdele og endnu en snak med en indfødt på en lokal tank nåede vi frem. Alle var samlet. Vi kom som sædvanlig sidst, men det hindrede ikke gensynsglæden. »PsykoKent and his Snailers« tog imod med åbne arme og snart var vi forenet i øl fra den lokale hane og snak om dagens mange oplevelser. Efter vi havde fået tildelt værelser, var der mad i synagogen. Vi fik mange øl og vi fik endnu flere øl. Alle bestilte mad hos »Krokussen«,

men hun havde kun een eneste stegepande, så spisesecenen strakte sig over flere timer. Det gjorde så igen, at vi fik tid til flere øl. Snakken gik, men ved vores bord var der er par stykker, der var lidt matte i sokkerne. Magnus - søn af den tidligere formand - havde haft en hård dag sammen med de aldrende Fossiler. Han var meget træt og noget øm i bagsvingeren.

Da han havde hakket sig gennem den sene aftenmenu, måtte han meddele selskabet, at han gik i seng, for at være frisk til hjemturen næste dag.

Også vor nye formand var godt brugt. Den lille kortklippede arkitekt, slog en enkelt streg på herretoiletet og måtte så ligeledes kaste håndklædet i ringen og gå i seng. Ak ja... Kun en tåbe frygter ikke Kawa'ernes mangel på komfort. Godt man ikke er udstyret med sådan noget nymodens plastiklir, bygget til japanske undermålere, som ikke ejer et ærligt røvhul.

Tilbage sad så den hårde kerne og på et tidspunkt syntes jeg der måtte ske noget inden resten udvandrede. Jeg måtte lige vise dem, hvordan rigtige mænd drikker øl på tid..... Jeg havde vel allerede drukket omkring 2½ liter af den gode tyske humle og foran mig stod endnu 2 skummende halvliterssvin med duggen drivende.

Det var nemlig sådan, at der var overskud på det depositum, som vi havde betalt for overnatning. Overskuddet blev omsat i øl til hele banden, så det var bare med at gå i gang.

Nå.... Blær skal der til.... »Hav' så kyllinger« sagde jeg og pegede på øllet..... 10 sekunder !..... Ingen fattede, hvad jeg mente, så derfor satte jeg glasset for munden og drak det ud på 6-7 sekunder ! - Det er nemlig noget jeg kan!. Alle måbede og så undrende til. Der var ikke rigtig nogen reaktion, så jeg pegede på det sidste glas og sagde igen....

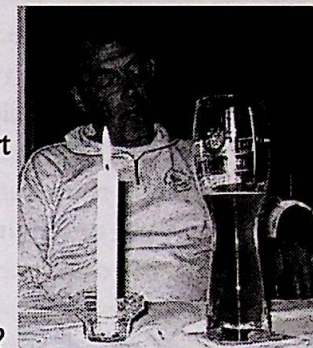
10 sekunder!. »Nej fand' me nej... det kan du bare ikke« lød det rundt om bordet. »Fand' me jow....« Som

sagt så gjort....

PsykoKent tog tid og øllet forsvandt på bare 6 sekunder!. Nu var de virkelig imponeret, men skulede skeptisk til mig. Jeg var efterhånden var blevet »noget klog« af den megen øl. Hvor dum kan man være - Der er trods alt sprit i lortet og det varede da også kun »10 sekunder«, så var jeg næsten gennemstegt.

Der var »Fut i fejemoget« og da Krofatter og han fætter fra Melodenundenburg fattede instrumenterne nåede humøret uanede højder. Vi sang så det gjaldede både på plat tysk og vort modersmål, der jo er dejlig og har så mild en klang. Kondensator-Kuno havde »lukket butikken« og sad ret op og ned og sov - Ganske fantastisk i betragtning af hans tilstand. Jo... Den mand har balance og en udtalt selvkontrol?

Desværre var der en del insekter i det røgfyldte og forsumpede lokale og snart blev jeg da også stykket af en megamyg. Det satans krapyl.... Snart kunne jeg fornemme katastrofen. »Feberen« steg i takt med musikken. Jeg fik det underligt i maven og koldsveden sprang fra min alt for store pande. Halsbrand, tyndskid, tågesyn, hænderne rystede... Typiske symptomer på MALARIA. Vi skulle aldrig have vovet os så langt sydpå. Jeg gled ind i en form for apatisk koma og ved halv tretiden om natten, fandt jeg mig selv alene og efterladt til min egen skæbne. Hvor var I henne... I mine venner, da jeg virkelig havde brug for hjælp? Jeg fik, trods stærke smerter i både led og tarme, slæbt mig op af trappen og med udfoldelse af de sidste kraftanstrengelser nåede jeg værelset. Jeg suttede lidt på vandhanen inden jeg besvimede og kæntrede bagover i den alt for store og kolde, klamme seng.

Hen på morgenen - klokken har vel været omkring fem - vågnede jeg ved at mine indvolde allerede ville op. MALARIA i udbrud!!!!!! Jeg tumlede ud på latrinet og på en brøkdæl af »10 sekunder« havde jeg tabt mig omkring 8,5 kilo. Indvolde og halvfordøjede wiener-schnitzler flød overalt. Saltsyren ætsede sydende både fliser og fortænder. Slimhinderne i hals og svælg var flået af, den svage puls dunkede i hovedet

som en forhammer og blodtrykket truede med at presse glasøjet ud af fatningen. For satan!!!! MALARIA er en grim ting, især når man er helt alene, ribbet for venner og uden lægehjælp.

»Det her må du selv stå igennem - El Prebzi !« »Hvis jeg stiller træskoene kan en af mine drenge arve min elskede Yamaha og konen har jo heldigvis min livsforsikring«.

Efter timers kamp mellem liv og død, tog feberen heldigvis lidt af og blev afløst af frygtelige rysteture og selvynk af hidtil ukendte dimensioner. »eg tror jeg klarer det....«

Omkring kl. 08.00 havde jeg genvunden så mange kræfter, at jeg kunne slæbe mig ned i restauranten, for at få restaureret min tarmflora med lidt lunken vand og opblødte kiks. Alle mine forhenværende venner sad allerede bænket og spiste morgenmad, uden den mindste medfølelse for alt det, jeg havde gennemgået i den lange kolde nat.

Alle havde kun spot, hån og latter til overs for mine frygtelige lidelser og bagatelliserede min MALARIA, selv om det jo er en aldeles frygtelig sygdom, der kræver tusinder af ofre, hver gang en epidemi bryder ud. Medmenneskelighed ????- åbenbart ikke i Fossilerne. Her må man sandelig klare sig selv, så næste gang vi skal sydpå, vil jeg konsultere egen læge i god tid for at blive vaccineret mod diverse uhyggelige tropesygdomme. MALARIA overlever jeg ikke een gang til!

Med rystende lemmer og klaprende kæber pakker jeg cyklen og alle begiver sig den lange vej tilbage af »Betonstien« mod Danmark - mod hjemmet med den ventende hund, de søde børn og den kærlige hustru. De er heldigvis altid parat til at tage sig af en ven, far og ægtemand, når man en gang imellem er syg eller afkræftet. Min dejlige familie og min kære Bodil ved hvad næstekærlighed er - godt man ikke er gift med en Fossil !!!!

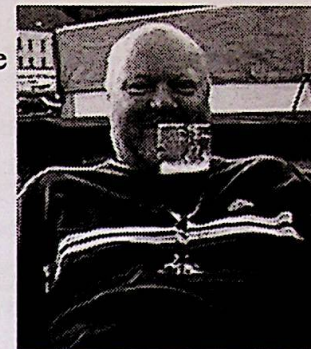

Hen på eftermiddagen i omegnen af Hannover, kunne jeg så småt begynde at holde lidt fast føde i mig og da vi nåede Hamburg gled den første Bratwurst ned uden synderlig modstand. Feberen er væk og livet vender langsomt tilbage.

Alt i alt har det været en ganske spændende og god tur, selv om vennerne svigtede da jeg havde allermost brug for dem.

Jeg overlevede og det er trods alt det vigtigste.

El Prebzi

Julemadkassen

Mette K

Når bladet udkommer i julemåneden, - ja så må der også en jule-mad-kasse til!

Det kunne jo være 27 alternativer til julebordet, - men dem vil I garanteret ikke bruge alligevel, for hvem kan hamle op med de gode juletraditioner? (Hos os spiser vi f.eks fasan juleaften, men vi er også lidt sære)

Jeg vil imidlertid rigtig gerne være med til at videregive et forholdsvis simpelt alternativ til den færdiglavede glöggekstrakt. Personligt synes jeg den købte ekstrakt kan hive enhver fornøjelse ud af en iøvrigt udmærket juletradition. Jeg synes ikke det smager ret godt!

Variationer over nedenstående tema er imidlertid ret hyggeligt, - og jeg siger jer, det dufter!

GLÖGG:

1 stk. hel kanel (kanelbark)
1 stk. hel frisk eller tørret ingefær (på størrelse med en valnød)
10 hele nelliker
5 hele allehåndefrø
5 hele kardemommekapsler
4 dl. Æblejuice
1 fl. vin
sukker, - mængde og art efter smag og behag
rosiner
smuttede, hakkede mandler

krydderierne kommes i en pose af rundvævet gaze, som kan købes på apoteket.

æblejuice og krydderiposen småkoger i ca. 10 min.

rosiner og vin tilsættes, - varmes op til kogepunktet

drikken smages til med sukker og hakkede mandler tilsættes.

Krydderiposen tages op inden servering.

Krydderiposen kan bruges flere gange, men skal opbevares i køleskab for ikke at mugne. Du kan selvfølgelig også koge ekstrakt til flere gange.

Betragt dette som en grundopskrift. Afhængig af hvor mange gange du laver glögg i den kommende tid, kan du eksperimentere med også at tilsætte appelsinsaft, portvin, snaps m.m.

Endvidere er sukker ikke bare sukker. Hvidt sukker kan sagtens bruges i denne sammenhæng, - rørsukker er bedre, men helt særlig er mørk muscovadosukker, som er uraffineret farin lavet af rørsukker. Det er iøvrigt fortræffeligt til Irish Coffe også!

Alle hele, tørrede krydderier kan købes i de fleste almindelig supermarkeder eller på apoteket, - men prøv også engang at gå ind i Heksekosten i Nygade. Der er, bagerst i butikken, et himmerige af krydderier, og du kan få netop den mængde du vil have.

Rigtig god jul!

Kærligst Mette.

Bestyrelsesmøde-referat

Bestyrelsesmødet blev denne gang afholdt hos Preben. Vi var der næsten alle. Vi manglede blot Per. (Han vidste ikke hvad han gik glip af den gode Per.) Bodil startede med at servicere os med glögg og æbleskiver, det var jo julemåneden, så Preben måtte godt synde lidt. Alt imens vi nød den varme glögg, og det knitrede lystigt i brændeovnen, fik vi diskuteret dagsordenen.

Vi fik lidt mere styr på den kommende generalforsamling om, hvad der skulle arrangeres o.s.v. Huset er lejet. Der mangler blot en indbydelse og tilmelding, som kommer med i nærværende blad. OG - den GODE METTE har igen lovet, at stå for en dejlig madoplevelse. (Og så efter generalforsamlingen er der jo snart forår igen, så vi kan få cyklerne frem fra gemmerne).

MC SALG: Hos Sand Jensen er vi nyforhandlere af Yamaha, Kawasaki og Honda. Derudover finder du et bredt udvalg af nyere brugte motorcykler. På vores hjemmeside, Sand-Jensen.dk, kan du se vores altid opdaterede lagerliste - eller du kan få den tilsendt pr.mail gratis i 6 uger.

UDSTYR: I vores udstyrsafdeling finder du masser af beklædning - til både dig selv og din motorcykel. Vi forhandler bl.a dragter fra Rukka, MP ASU og IXS - og hjelme fra Nolan, AGV m.fl. Derudover finder du et bredt udsnit af de populæreste dækmærker og meget mere.

VÆRKSTED: Vores værksted har mange års erfaring, der sikrer dig optimal service. Her er ingen opgave for stor - eller lille. Og husk..., når sæsonen går på hæld, opbevarer vi naturligvis gerne din cykel - i tørre og opvarmede lokaler.

SAND JENSEN

Viborgvej 3-13 8600 Silkeborg
Tlf 86 82 72 90 www.sand-jensen.dk

Der blev talt Tysklandstur i Kr. Himmelfartsferien, og ligeledes Frankrig/Schweiz lidt længere henne på sommeren. Så hold jer endelig ikke tilbage. Der er stadigvæk ledige pladser. Begge ture bliver simpelt hen en oplevelse, som batter.

Vi har snakket en del om sociale arrangementer, og Esben har haft kontaktet Silkeborg Kommune for, at gøre opmærksom på vores eksistens, hvis det skulle have nogen interesse fra kommunens side.

Alt i alt havde vi som sædvanlig en hyggelig aften, hvor der selvfølgelig blev talt en del om MC, om hvad der skulle laves i den kommende sæson, om aktiviteter, og så alt det løse, som der også skal være plads til. Ind imellem er det lidt svært, at holde den røde tråd, når der nu går så længe imellem, at vi ses, nu hvor maskinerne er gået i dvale.

Vi sluttede af med kaffebord, inden vi listede hjem i kulden igen. Det er godt nok ikke MC vejr lige nu. Dejligt der er tag på EGE's bil.

Slibninger & salg

**Sløve knive m.v.
kan blive som "nye"
billigt!!**

- Slibning af alle knive
- Slibning af sakse
- Slibning af træbearbejdnings værktøj
- Slibning af hækkesakse
- Slibning af rundsavsklinger
- Båndsavsklinger
- Afretterjern
- **Speciale: kødhakkerknive**

**Chok-priser
hurtig levering**

- Gul Mirox slibepapir
- Sliberondeller m/velcro
- Quick-stick rondelrenser
- Slibesten f/bænksliber
- Rundsavsklinger
- Båndsavsklinger
- Maskinhøvljern
- Dekupørsave
- Skiveslibere
- Glødeskrivere
- Høvlebænke
- Med meget mere

Klik ind på www.slivern.dk, eller ring

SLI'VERN v/Ole Riisager
Norrøkrogen 12. Grauballe, 8600 Silkeborg
Tlf. 86 87 72 24 Fax: 86 87 75 24
Email: ole@slivern.dk

Næste bestyrelsesmøde
bliver hos **ESBEN**
mandag d. 3.2.03
kl. 19.30

MVH

Ea

Nu ved vi ganske meget om hvordan en grå og diset decemberdag ser ud - så her er udsigten fra en grøftekant en dag i maj måned.

Fossiltur til Mors den 26.maj

Fossile maskiner på vej til Belgien i begyndelsen af Maj 2002

Generalforsamling

for alle Fossiler

Lørdag den 1.Marts 2003 kl.17.00
i 'Skovhuset', Arendalsvej, Silkeborg

Dagsorden:

- 1.Valg af dirigent
- 2.Formandens beretning
- 3.Regnskabet forelægges
- 4.Valg af bestyrelse
- 5.Valg af suppleanter
6. Valg af revisorer
7. Indkomne forslag:
8. Eventuelt

Efter generalforsamlingen arrangerer vi den traditionsrige fællesspisning, hvor den legendariske Mette igen tryller med trivelige retter, der smager så fuglene synger.

Herefter fest ad libitum.

Til denne del af arrangementet er du velkommen til at invitere din mand/kone/kæreste med. De kan evt. hygge sig på 1.sal indtil vi har overstået generalforsamlingen

Ring og tilmeld dig spisningen
Esben: 86 80 63 64 senest 22.februar 03

mvh Bestyrelsen

